

introduce innovative technologies in teaching, first of all, it is necessary to change the stereotypes and skills of conducting lectures by teachers themselves, which is not facilitated by passive methods. It is also necessary to reorient the traditional approach to acquiring knowledge in order to actively involve students in independent thinking.

Literature

1. Клімова, Г. П. (2015) Парадигмальні концепти інноваційного розвитку вищої освіти України. *Право та інновації*. 1. 11–1.
2. Галиця, І., Галиця О. (2011) .Інтелектуально-конкурентні ігри як креативний механізм активізації педагогічного, наукового та інноваційного процесів. *Вища школа*. 1. 106.

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У ВНЗ: СТАН ТА ПРОБЛЕМАТИКА

Пазіненко Катерина
студентка 2 курсу, кваліфікаційного рівня магістр,
спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та
*біржова діяльність»**
Харківський Національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
ekaterina.666@ukr.net

Метою дистанційного навчання є надання освітніх послуг шляхом застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій за певними освітніми або освітньо-кваліфікаційними рівнями відповідно до державних стандартів освіти; за програмами підготовки громадян до вступу у навчальні заклади, підготовки іноземців та підвищення кваліфікації працівників. Серед абітурієнтів великої популярності набуває дистанційна форма навчання. З року в рік кількість Вузів, що вводять дистанційну форму навчання зростає, також збільшується і кількість спеціальностей за такою формою. Проте, брак технічного, кадрового і фінансового забезпечення стримує процес розвитку [1].

Проблемою є недооцінка можливостей дистанційного навчання викладачами старших вікових груп. Більшість педагогів вважають дистанційну освіту, як, втім, і заочну форму навчання, неповноцінною, так як під час дистанційного складання тесту або іспиту неможливо відстежити дії студента. Дуже складно об'єктивно дати оцінку знань людині, яка під час складання тесту або іспиту може використовувати інтернет, навчальні матеріали, допомогу третьої особи. Хоча ця проблема вирішується, наприклад, застосуванням веб-камери, вона є суттєвим гальмівним фактором.

Крім цього, важливою проблемою є небажання викладачів постійно відстежувати новітні технології дистанційного навчання з причини їх великого, а часто і надмірного навантаження.

При дистанційній формі навчання треба враховувати певні комунікаційні обмеження:

- певна ізоляваність студента в віртуальній академічній групі;
- обмеження, що перешкоджають розвитку групової комунікації, групової єдності;
- технічні засоби групової комунікаційної діяльності викладача і студента створюють штучний і неповноцінний, в традиційному розумінні, комунікативний простір;
- невміння точно й зрозуміло висловити свої думки, особливо в чатах і коротких повідомленнях;
- труднощі короткого формулювання та стислого аргументування своєї позиції під час навчального процесу, особливо у чатах та відео конференціях [2].

Основа дистанційного навчання - письмова, що обмежує студента викладати свої знання в словесній формі. Недостатня кількість практичних (лабораторних) занять, також, має негативний характер як для студентів, з точки зору отримання повноцінних знань, так і викладачів, які відносяться до практики як закріплення теоретичних знань. Більшість ВНЗ, які спеціалізуються на різних очних програмах, стикаються з великою кількістю проблем, пов'язаних не тільки з деяким відторгненням нових технологій, але і з необхідністю часткової або повної зміни усталених практик або бізнес-процесів. Більш того, для розвитку дистанційного навчання в таких закладах потрібні чималі обсяги інвестицій, які дозволять придбати необхідне обладнання, а також навчати не тільки професорсько-викладацький склад, а й адміністративний персонал і технічних фахівців [3]. Тому сьогодні основне завдання тих, хто управляє процесом впровадження і використання сучасних освітніх технологій, зробити цей процес максимально ефективним і мінімізувати помилки, для чого необхідно якомога активніше обмінюватися накопиченим досвідом.

Список використаних джерел:

1. Дистанційне навчання у ВНЗ України. Режим доступу: <https://abiturients.info/uk/vuzy/distanciyne-navchannya-u-vnz-ukrayini>
2. Положення про дистанційне навчання. Режим доступу: http://ru.osvita.ua/legislation/Dist_osv/2999/
3. Проблеми організації дистанційного навчання. Режим доступу: <http://2017.moodlemoot.in.ua/course/view.php?id=114>

Примітка: науковий керівник - Хлопоніна-Гнатенко О.І., к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржова діяльність.

УНІВЕРСИТЕТСЬКА ОСВІТА: ПЕРЕДБАЧАТИ МАЙБУТНЄ, ПАМ'ЯТАТИ МИНУЛЕ

*Жаркова Роксолана Євгенівна
кандидат філологічних наук, доцент кафедри
початкової та дошкільної освіти
факультету педагогічної освіти*

*Львівський національний університет імені Івана Франка
roksolana.zharkova@lnu.edu.ua*

Університет як простір усебічного знання і гармонійного розвитку («*universalis literarum*») виконує чимало суспільно важливих функцій упродовж багатьох століть. Перші університети Європи започаткували традицію розуміння універсальності закладів вищої освіти, що мають на меті систематизувати і розширити базові відомості студентів з різних галузей знань та напрямів практичної діяльності. Особливості університетської освіти, місію університету, реформування і трансформацію вищої університетської освіти аналізували у своїх працях чимало науковців (В. Андрущенко, М. Зубрицька, В. Кремень, Л. Коваль, В. Луговий, О. Мещанінов, Л. Панченко, І. Предборська, М. Поляков, С. Савчук, В. Сагарда та ін.). Як зазначає Л. Панченко, «університет розглядається як спільність людей, духовно пов'язаних між собою, які усвідомлюють свою обраність і особливе призначення в суспільстві. Не випадково ідея університету осмислюється як «місія університету» [7, с. 154]. Окрім провідного місіонерства дослідниця підкреслює культуротворчу і культурозбережувальну роль університетів, оскільки «в середньовіччі були найважливішими культурними центрами